Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40517
Copyright: Melk, Benediktinerstift

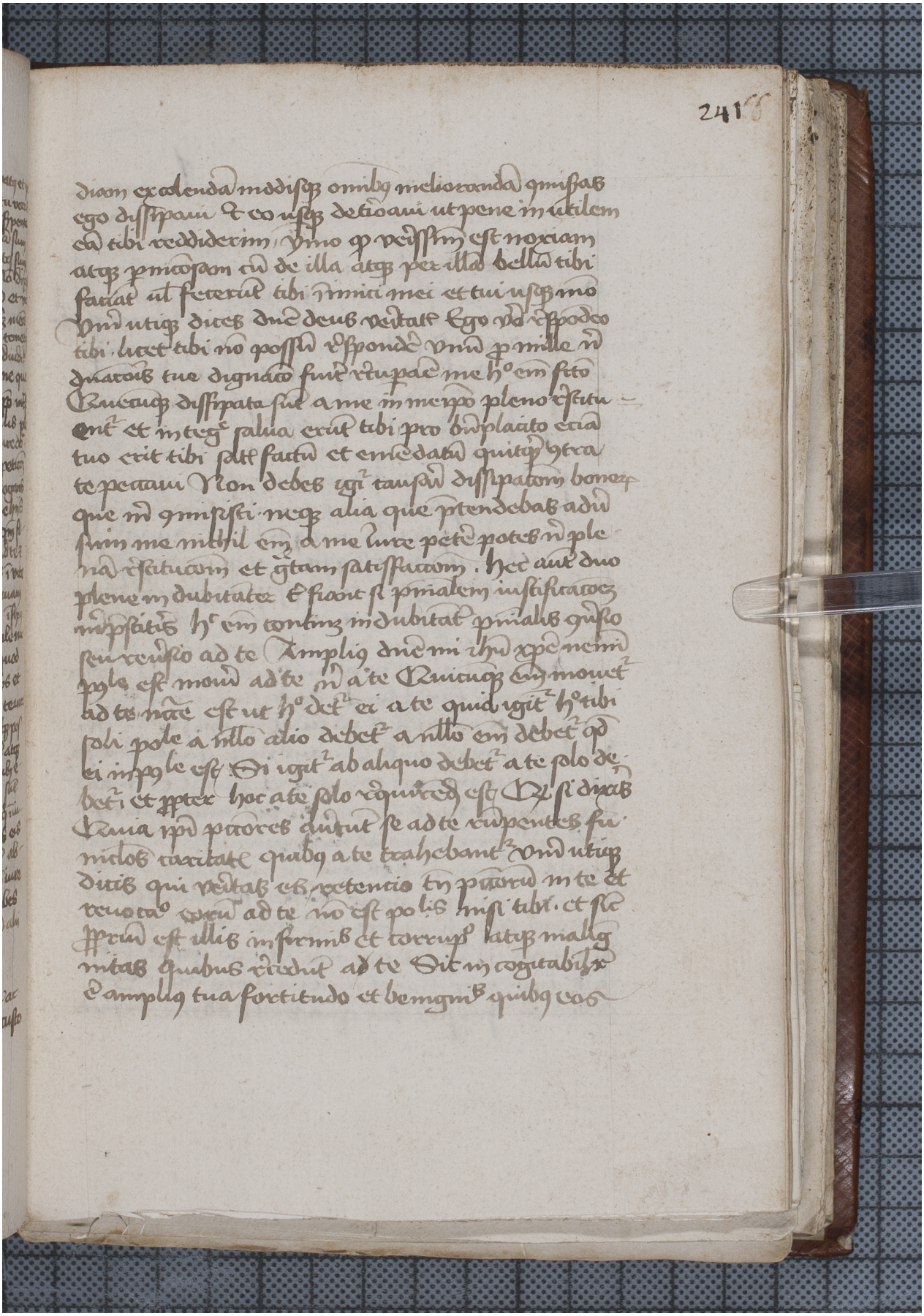

241r

diam excolenda modisq; omnibus meliorando quibus
ego dissipavi et consumsi detrioravi ut pene inutilem
eum tibi reddiderim. Vnuo quod verissimum est noxiam
atq; pernicosam eum de illa atq; per illa bellum tibi
faciat ut fecerunt tibi inimici mei et tui usq; nunc
Vnde utique dices domine deus veritatis Ego vero respondeo
tibi. licet tibi non possum respondere Vnum pro mille in
diuitiis tue dignatio fuit redupare me hominem sito
Quicunq; dissipata sunt a me in meipso pleno restitu
entur et integre salua erunt tibi pro diuplicato erga
tuo erit tibi solus factum et emendatum quitquid erga
te peccaui Non debes igitur tamquam dissipatorem bonorum
que in quibus misisti neq; alia que pertendebas adu
sum me nihil enim a me iure petere potes in ple
na restitucione et gratam satisfactionem. Hec aut duo
plene in dubitatur et fiunt si primatem iustitiatorum
impetrabis hominem tantum in dubitat primatus quisq;
seu recursio ad te Amplius domine mi ihu xpe nemo
ipse est mouere ad te in a te Quicunq; enim mouet
ad te nate est ut homo det ei a te quid igitur homo tibi
soli pole a nullo alio debet a nullo enim debet quod
ei impossibile est Si igitur ab aliquo debet a te solo de
bet et preter hoc a te solo requirendum est Quasi dicat
Quia ipsi proceres duxerunt se ad te cupentes fu
nibus caritatis quibus a te trahebant Vnde utique
dicis qui veritatis es retentio tui pateru in te et
tenuta eorum ad te non est potis nisi tibi. et sic
patrum est illis infirmis et terrenis latis malis
mitas quibus ducunt ad te Sit in cogitabilis
d amplius tua fortitudo et benignitas quibus eos